

Formandens afgørelse af 22. marts 1994. 92-68.511.

Afvist en klage fra Assurandør-Societetet vedrørende udnyttelse af en bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte generelle regler for opsparing i puljer i pengeinstitutter og henvist til klage til Industriministeriet.

Bank- og Sparekasselovens § 52 b og § 42 a, stk. 2.

I skrivelse af 24. november 1992 (j.nr. 22-03) har Assurandør-Societetet klaget til Industriministeriets Erhvervsankenævn over, at Finanstilsynet i skrivelse af 28. oktober 1992 har meddelt societetet, at man ikke finder at have pligt til efter bank- og sparekasselovens § 42 a, stk. 2, at udstede regler, der pålægger pengeinstitutterne at informere puljeordningskunder om brutto- og nettorente på de til puljerne tilknyttede kontantkonti.

I skrivelse af 23. august 1993 har jeg henledt Assurandør-Societetets opmærksomhed bl.a. på, at ankenævnet ikke har hjemmel til at tage stilling til klager over Finanstilsynets generelle regelfastsættelse og under henvisning hertil anmodet Assurandør-Societetet om en udtalelse. I skrivelse af 5. oktober 1993 har Assurandør-Societetet fastholdt klagen.

I den anledning afvises klagen, idet Industriministeriets Erhvervsankenævn ikke efter lov nr. 858 af 23. december 1987 om ankenævnet, jf. § 52 b i lov om banker og sparekasser, har hjemmel til at tage stilling til det rejste spørgsmål, der vedrører udnyttelsen af bemyndigelsen for Finanstilsynet efter § 42 a, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler for opsparing i puljer m.v.

Det tilføjes, at spørgsmålet vedrørende Finanstilsynets udnyttelse af en lovbestemt bemyndigelse til at fastsætte generelle regler inden for et bestemt område, her bank- og sparekasselovens § 42 a, efter min opfattelse derimod kan rejses over for Industriministeriet.